Het huis aan de gracht (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen Marieke de sleutel omdraaide, kraakte de voordeur alsof het huis haar wilde waarschuwen. Ze had het pand geërfd van een oudoom die ze nauwelijks had gekend. De makelaar had gesproken over een unieke kans, over de rijkdom van een familie die ooit in specerijen had gehandeld. In werkelijkheid rook de gang naar vocht en oude kranten. Marieke zette haar tas neer en keek omhoog naar het plafond.

In de muur naast de trap liep een scheur van de vloer tot aan het raam. Ze legde er haar hand op en voelde de koude tocht die erdoorheen kwam. Op de eerste verdieping stonden meubels onder witte lakens, als slapende dieren. Achter de kast hoorde ze iets bewegen, snel en licht. Even later schoot er een rat over de plint, verdween in een gat en liet alleen stilte achter. Marieke schrok, maar ze bleef staan waar ze stond.

De elektriciteit was al jaren afgesloten. Zodra de zon achter de daken verdween, vulde de duisternis elke hoek van de kamers, en Marieke moest op de tast naar haar zaklamp zoeken. Ze ging op de onderste traptrede zitten en dacht aan haar oudoom, die hier volgens de buren jarenlang alleen had geleefd. Op de vensterbank lag een stapel ongeopende brieven. In de bovenste envelop zat een korte boodschap: 'Verkoop het niet.' Ze las de zin drie keer.

Onverwacht voelde ze iets warms op haar wang; het was een traan die ze niet had zien aankomen. Marieke was niet iemand die snel huilde, maar de leegte van het huis raakte haar. Ze belde haar broer, die meteen zei dat ze het pand moest laten slopen. 'Ik kan die man nog steeds niet uitstaan,' zei hij over hun oudoom, 'ook al is hij dood.' Marieke zweeg en keek naar de scheve lijst aan de muur. Ze wist dat hun broer sinds de erfenis alleen nog in geld dacht.

De volgende ochtend kwam er een aannemer langs. Hij liep door alle kamers, klopte op balken en schudde zijn hoofd. Volgens hem was elke poging tot restauratie nutteloos zolang de fundering niet werd vervangen. Marieke moest zijn eerlijkheid verdragen, hoe hard zijn woorden ook klonken. Toen hij vertrok, bleef ze nog een uur in de keuken zitten. Ze wilde niet smeken om uitstel bij de bank, en toch belde ze uiteindelijk het nummer op het formulier. De medewerker gaf haar drie maanden, meer niet. Het was weinig, maar het was genoeg om te beginnen.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=28845

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2000